నేల

౧

ఓ నేలా! మాతల్లీ! నీకెంతదగ్గిరమ్మా మేము! నీకూ మాసుబ్బన్నకూ మధ్య చాపన్నా లేదు. నీకూ మా సుబ్బన్న దేహానికి ఒక చొక్కాగాని ఓ పంచెగాని అడ్డంలేదు. నీకూ మా సుబ్బన్నకూ మధ్య నీలోనుంచి తీసిన ఓ నాపరాయన్నా లేదు.

మాసుబ్బన్న ఎక్కడినుంచి వచ్చాడు తల్లీ! నీ పిల్లలందరూ నీలోంచే వచ్చారు. ఆకాశంలోంచివచ్చిన కోటీశ్వరులు నీ రొమ్ముమీదనించోలేక, పడుకోలేక, కూర్చోలేక ఏమూడంతస్తులమేడలో కట్టుకుంటే ఏమి?

మా సుబ్బన్న తల్లెవరు తండ్రెవరు? మా సుబ్బన్న దేవూరు, ఏజిల్లా, ఏనాడు? మాసుబ్బన్ననడిగినా వాడే చెప్పలేకపోయాడు! హైదరాబాదు వీధుల్లో పెరిగాడు, హైదరాబాదు హోటళ్ళలో బల్లలుకడిగాడు "చా"లు అందిచ్చాడు, హైదరాబాదు రిక్షాలు లాగాడు, హైదరాబాదులో పేపర్లు ఇంటి ఇంటికీ పంచాడు!

మాసుబ్బన్న క్రిందేపడుకుంటాడు. వాడు వేసుకునేందుకు చాపలేదు, పక్కలేదు, పరుపులేదు, మంచంలేదు! వానవస్తే, ఎండకాస్తే; తడుస్తాడు, ఎండుతాడు. ఏపంచనో నిలుచుంటాడు, ఏమూలనో పడుకుంటాడు!

హైదరాబాదు సిమెంటురోడ్లు, హైదరాబాదు గల్లీలు, మురుకు తూములు సారాదుకాణాలు, పానుదుకాణాలు, కంపులు ఈగలు, దోమలు, చేతులకత్తులు, బాకులు, జంబియాలుసుబ్బన్నను అరికట్టలేకపోయాయి! దీనికి

కారణం పద్దెనిమిదిఏళ్ళ ఈడువాడయిన సుబ్బన్న 1942 వ సంవత్సరంలో మొట్టమొదట ఉద్భవించిన సైకిలు రిక్షాలలో ఒకదానిని తొక్కుతూ అద్దె వసూలు చేయడంలో వచ్చింది.

౨

సుబ్బన్నకు ఉరుదూ తెలుగు, తెలుగుఉరుదూ, తెలుగుకన్నడం, కన్నడంఉరుదూ, ఉరుదూకన్నడం, మహారాష్ట్రికన్నడం, కన్నడమహారాష్ట్రీం- మహారాష్ట్రఉరుదు, తెలుగుమహారాష్ట్రం- మహారాష్ట్రితెలుగు- తెలుగు కన్నడ ఉరుదు- ఉరుదు తెలుగు కన్నడం- తెలుగు కన్నడు ఉరుదు వగైరా వగైరా అన్ని భాషలూ వచ్చును-

ఆ రోజు రిక్షాలో ఇద్దరు మహారాష్ట్రిబాలికలను తీసుకుపోతున్నాడు మాట్లాడుకున్నది పాంచణా పైసలు. అక్కడ దిగగానే ఒక అణా ఎక్కువడిగాడు! ఆ బాలికలిద్దరూ మండిపడ్డారు- "ఏమిరాపందీ! నువ్వు చదువుకోకపోడంమూలాన నీబుద్ధులు మురికిలోపొర్లేపందిబుద్ధులు" అని ఆ బాలికలిద్దరూ ఆ అయిదణాలు రిక్షాముందు నేలమీదపడేసి విద్యాలయంలోనికి చక్కాబోయారు.

ఆలాగే మాసుబ్బన్న నిలబడిపోయాడు! వాడికున్న ఆకొంచెంమనస్సు ముద్దముక్కలయిపోయింది- నేనుపందిని! నేను మురికిలోపొర్లుతాను! నేను పందిని! నావిపందిబుద్ధులు? " వాడి ఆలోచన, వాడిమానసిక ప్రపంచం చుట్టూ, రెచ్చకొట్టబడిన తేనెటీగలా తిరిగింది.

ఓ నేలతల్లీ నీకుమారుడు సుబ్బన్న కళ్ళల్లో వేడినీళ్ళుతిరిగిన సంగతి నువ్వుచూశావమ్మా ! ఓ నేలతల్లీ ఎంతఘుందమ్మా నీబిడ్డలకు ఈలాంటి అవమానాలు?

కోటీశ్వరుల దొంగమార్కెట్టులలో వర్తకనీతిప్రకారం తమ ఆత్మలకు విషం, మకిలీ, దుర్గంధము పూసుకొని మానవ జీవితకశ్మలంలో పందులకన్న అధ్వాన్నంగా, లుక లుక పురుగులకన్న నీచంగా ఓలాడినవారు ఆకాశంలో ఎగిరే అందమయినా పక్షులా తల్లీ ! ఈ ఆలోచనసుబ్బన్న హృదయంలో పుట్టుదామని ప్రయత్నించింది. కాని వాడు చదువుకోలేదు, వాడుకవిగాడు, ప్రభుత్వోద్యోగికాడు!

సుబ్బన్న వేడికంటినీరు తుడుచుకునేందుకు పైన కండువాఅన్నా లేదు. జుమారత్ బజారులో అమ్మేబట్టలు నేలసంబంధమైనబట్టలే. అవి ఇస్త్రీలు ఎరగవు- మా సుబ్బన్న చొక్కా చిరుగులతో ఇరవై ఏళ్ళ జీవి జీవితంతో, ఇరవై ఏళ్ళ చెమటలతో, మురికితో మానవజీవిత కష్టనిష్ఠూరాలతో చివికి చచ్చుదారాలపోగులైనపాత ! రెండణాలకుజుమారత్ బజారులో సుబ్బన్న కొన్నదే.

“ నేను పందిని సదువురాదు ! ” ఆరిక్షాను సుబ్బన్న ఆరిక్షా యజమానికి తిరిగి ఇచ్చేశాడు.

ఓ నేలతల్లీ ! గోలుకొండకుపోయేదారిలో పొలంలో నీ హృదయం పైన పండుకొని మా సుబ్బన్న వెక్కి వెక్కి ఏడ్చినసంగతి నీకు జ్ఞాపకం లేదూ ! ఓ నేలతల్లీ ! నీ మనస్సులో నిర్మలంగా ప్రత్యక్షంఅయ్యే ఉస్మాన్ సాగరులోనా నీ సుబ్బన్న చచ్చిపోదామని దిగాడు ? దిగినమాట వాస్తవమే ! ! మోకాలులోతుపుసోయాడు నడుంవరకు దిగాడు, రొమ్ము మునిగే

టంతవరకూ ముందుకు నడిచాడు, కంఠం నీళ్ళతో మేలమాడింది. అటు చూచాడు ఇటుచూచాడు, దూరంలోఉన్న నీ వక్షోజాలయిన కొండలు చూచాడు. నీ నవ్వులైన పువ్వులచెట్లు చూచాడు. నీ ఆలోచనలైన పొలాలు చూచాడు ! “ రామ రామా ” అని ముందుకు నడిచాడు.

3

కాని ఓ నేలతల్లీ ! అక్కడ నువ్వు కొంచెంపైకి ఉబికిఉన్నావని వాడికేం తెలుసు ! నీరు కంఠంనుంచి రొమ్ముక్రిందకు దిగింది. ఇంకాముందుకు వెడితే నడుంకిందకు వచ్చింది, మా సుబ్బన్న ఎదురుగుండా దూరంగా వున్న ఆ కొండలుచూచాడు. ఆ గుట్టలావతల ఏమివుంటుంది? పొలాలు. గుట్టలు. వాని అవతల ఇంకా పొలాలు గుట్టలు అరకలుకట్టుకొని వ్యవసాయాలు. పశువులుపొలాలు పూలచెట్లు గ్రామాలు హైదారాబాదువంటి పట్టణాలు, రైళ్ళు, మోటార్లు అట్లా అట్లా తాను వెళతాడు. ఎక్కడభూమి ఆఖరైతే అక్కడ ఆగుతాడు. ఆతర్వాత ఆకాశమో ఏమో ?

మాసుబ్బన్న వెనక్కుతిరిగి గట్టెక్కాడు. ఓ నేలతల్లీ ! నీ హృదయం మీదే నడిచాడు మాసుబ్బన్న. ఉన్న రెండుపాగలు వంటిమీదే ఆరాయి. కడుపులో ఆకలి దావానలం అయినా చెయ్యి చాచి దేహి అని ఒక్కణ్ణి అడుగలేదు కాని ఓ నేలతల్లీ ! నీబిడ్డలింకా అక్కడక్కడున్నారునుమా! మాసుబ్బన్నకింత గంజో, ఇంతపిడచో నాయనా తాగుతినుఅన్నారు. మా సుబ్బన్న ముందుకు సాగిపోయాడు.

ఓ నేలతల్లీ ! నీబిడ్డలైన తేళ్ళు మా సుబ్బన్నను కుట్టలేదు! పాములు కరువలేదు. పెద్దపులులు ఘాండ్రుమనలేదు. కాని నీ సవతిబిడ్డలైన పోలీసువాళ్ళు భూకామందులు ఏదో చదువుకొన్నవాళ్ళు మా సుబ్బన్నను చూచి ఎవడురావీడు అనుకున్నారు. కోటీశ్వరులకోసం వేసుకొన్న రైలుపట్టాలు కూడా నీబిడ్డలకు పనికివస్తాయా ఓ నేలతల్లీ ! అలా రైలుపట్టామార్గమే పుచ్చుకొన్నాడు మాసుబ్బన్న. కతిపయప్రయాణాలు చేస్తూ హైదరాబాదు చెల్లెలైన పూనా చేరుకున్నాడు.

ఓ నేలతల్లీ! నీ అనుగు కుమారుడు సుబ్బన్న పూనాలో ఏమి చెయ్యాలి ! రైలుదగ్గిరనుండి ఊళ్లోకి సామానుతీసుకువెళ్ళే కూలివాడయ్యాడు. సుబ్బన్నబట్టలు చూస్తే దొంగఅనుకున్నారు మొహంచూస్తే హరిశ్చంద్రసంతతి అనుకున్నారు ప్రజలు.

ఒక మహారాష్ట్రుడు తన ఇంటిలోపనివానిగా ఉండమన్నాడు. ఓ నేలతల్లీ ! ఆ యజమాని నీ సుబ్బన్నకు గుండులాంటి ఖద్దరు పొట్టిలాగూ. చొక్కా ఖాకీరంగువీ ఇచ్చాడు. కాని ఆబట్టలు నీరూపమే నీరంగే! నువ్వే నీప్రియపుత్రుణ్ణి పొదువుకొన్నావు.

నువ్వు నీలో నవ్వుకున్నావు నేలతల్లీ ! నీమీదేపడుకొనే నీ పుత్రుణ్ణి హృదయానకు అదుముకునేదానవు. ఇంటివారుక్రింద పడుకునే సుబ్బన్నను చూచితిట్టేవారు, చివాట్లు పెట్టేవారు. వాళ్ళకేమితెలుస్తుంది మీ ఇద్దరి మధ్యనాఉన్న చుట్టరికం.

క్రిందపడుకొనేమనుష్యుడు దొంగఅవుతాడా నేలతల్లీ ! వర్తకమని వడ్డీఅని, పెట్టుబడిఅని, పెత్తనమని; కొట్లుపెట్టి, రవాణాలుచేసి, దిగుమ

కులుదించి, మిల్లులు, పరిశ్రమలు పెట్టి నీబిడ్డల రక్తం త్రాగే కోటీశ్వరులు దొంగలు కారూ? వాళ్ళు దొరలు, యజమానులు, ఖామందులు, మాలిక్‌లు, జమీందారులు, సంస్థానాధీశ్వరులు, ఫోర్డులు, రాక్‌ఫెల్లరులు, బీవర్ బ్రూకులు చర్చిల్లులు, అమెరీలు, హిట్లరులు, ఫ్రాంకోలు, నవాబులు, జాగీరుదారులు, వారు దేవతాపుత్రులు నీ బిడ్డ సుబ్బన్న నేలపుత్రుడు.

సుబ్బన్న దొంగతనం చేయగలడా నేలతల్లీ? ఆతని యజమాని ఇంట్లో వెండిగిన్నె పోయిందే అనుకో! అది సుబ్బన్నకెందుకు? నీలోనుంచి ఉదయించిన మోదుగ, అడ్డ అరటి తామర, మఱ్ఱిఆకులలోతినే సుబ్బన్నకు వెండిగిన్నా? నేలతల్లీ! నీ గర్భంలోంచివచ్చిన వెండి, బంగారము, రేడియము ప్లాటినము దేవతలు లాక్కున్నారుకాదూ, అవన్నీ సత్యవంతులయిన నీబిడ్డలు కూలీలు, పొలంకాపులు, బిచ్చగాళ్ళు, గుంపులవాళ్ళు, అడవివాళ్ళు, ఊళ్ల బయట విసరవేయబడ్డవాళ్ళు, బట్టలుదికేవాళ్ళు, పాయిఖానా ఎత్తేవారు, కుండలు చేసేవారు, దేవతలముఖాలు నిష్కారంచేసేవాళ్లు వాళ్ళకందరికీ ఉపయోగించిననాడుకాదూ నీసొమ్ము నీకగడం!

నీసుబ్బన్న మాలిక్ ఇంట్లో వెండిగిన్నెపోగానే సుబ్బన్న తీశాడని అన్నారే, వారిహృదయం రాయికాదు, రప్పకాదు, కెమికల్ లేబరేటరీలో తయ్యారైన విషపుబాంబుగాని!

అల్లాఅంటే ఊరుపేరులేని నీ అనుగుకుమారుడైన సుబ్బన్నను వారేమంటున్నారో అర్థమయిందా నేలతల్లీ!

ఎన్ని దెబ్బలుకొట్టారు, వాళ్ళా దేవతలయిన పోలీసులూ! నీ సుబ్బన్నకు తిండేశుండా? ఒంటినిండా పడిన గాయాలకూ, ఆ గాయాలవల్లా, సెకి

గాయాలు కాకుండా కమిలిపోయిన దెబ్బలవల్లా వచ్చిన జ్వరానికీ మందు ఉందా, మాకు ఉందా నేలతల్లీ ?

మేజస్ట్రీటు కోర్టులో కేసు పెట్టారా ? ఆ కేసు జరుగుతుండగానే, ఆ గిన్నె-ఆ వెండిగిన్నె యజమానురాలు జాగ్రత్త కోసం ఇనప్పెట్టెలో పెట్టి ఆ విషయం మరిచిపోయిందా ? అది మళ్ళీ కనబడిందా, ఆ విషయానికి ఆ ఇల్లాలు ఒణికి వెండిగిన్నె దొరికిందని మేజస్ట్రీటుగారికి కబురు పంపిందా ? అయ్యో నేలతల్లీ ! సుబ్బన్న ధర్మం నీకు తెలుసును.

తాము చేసిన అన్యాయానికి తలెత్తుకు తిరిగిన ఆ మాలిక్ హృదయంలో ఇంత సీసం ఉందేమో ? సీసంతన్నా నయమే తల్లీ మనుష్యుల తెలివితనపు రాక్షసత్వం ఉంది. అది నిజం ! !

౪

ఓ నేలతల్లీ ! సుబ్బన్న ఆ యజమానుణ్ణి వదలి నడిచి, నడిచి బొంబాయి చేరాడూ ! బొంబాయిలో కొందరి కూలీల ధర్మమా అని ఓ మిల్లులో చేరాడూ ! ఆ మిల్లులో ఎన్ని గడబిడలు. ఆ మిల్లు కొందరి ధనేశ్వరుల కడుపులదా ? వాళ్ళు ఈ కూలీకీటకాల ధనమానప్రాణాలకు అధికారులా తల్లీ ! నీ బిడ్డడు సుబ్బన్నకూ అదే గతి ! పని చేయడానికి చీమకూ కూలీకి ఆతని కడుపు గుప్పెడా ! తల్లీ ఇదా మా కాపురం. అతడు ఏ వీధిలోనో ఏ నాలుగంతస్తుల మేడ ముందో నీ ఒడిలోనే పడుకుంటాడు. ఏ రెస్టారెంటులోనో ఇంత రొట్టె తింటాడు.

ఓ నేలతల్లీ! ఒకవాడు సుబ్బన్న ఇంకో కూలికుటుంబంతో స్నేహం చేశాడా? వాళ్ళూ హైదరాబాదువాళ్ళేనా! అవును నీలో ఉండే గమ్మత్తే అది. నీ హృదయంలో ఏభాగంలో ఉన్నవాళ్ళు ఆభాగంవాళ్ళతో కలిసి మెలిసి ఉంటారు కాదూ!

ఆకూలీ కుటుంబమూ ఏల్లాగో అనేక రకాల స్త్రీ కూలిచేసి చిరిగిన గుడ్డలుకట్టుకొని, వీలయితే అజాంబాయి గల్లీలలో ఏనల్లాకిందో స్నానం చేస్తారు. తల్లీ వాళ్ళూ నీవాళ్ళేనటమ్మా! ఆకుటుంబంవాళ్ళు సుబ్బన్నను దగ్గిరకు తీశారు. ఏతల్లి, ఏతండ్రికి, పెండ్లిధర్మంలోనో, పెండ్లికి మించిన కామమహాధర్మంలోనో కన్న సుబ్బన్నకు కాస్త మెదడు ఉందినుమా? కళ్ళ కాంతి కొంచెం నిశితమే!

అలాకాలంలో చుక్కానిలేని పడవలా కొట్టుకువెళ్ళే సుబ్బన్నకు, ఆ ఇంకో నేలకుటుంబంలో ఓచుక్కాని " ఓచుక్క; ఓ చక్కని చుక్క; తలవంపుల, వాలుగన్నులవీధి కూలీమితారి ; ఆ మేడల్లో ధనకుటుంబాలకు పనిచేసే వయ్యారి అతనికి నేస్తంఅయ్యిందా! నేలతల్లీ నీ సుబ్బన్న కన్నూడా నువ్వు లోకానికి ప్రసాదించిన సుగంధాలు, సౌందర్య స్వరూపాలు హృదయానికెక్కాయా?

ఓ నేలతల్లీ కల్తీలేని ప్రేమ నీ సుబ్బన్న హృదయంలో ప్రవేశించిందా వాళ్ళిద్దరూ లోకంలో మానవులందరికీ ఉన్న జంటధర్మం నిర్వర్తింపసాగారా? నేలతల్లి నువ్వు వాళ్ళ ఇద్దరిమహదానందమూ, ఓర్వలేని మానవకఠినత్వం కళ్ళకనబడకుండా చీకటని, చౌవతీ ఇసుకఅని, సందని, తూముని, పార్కుని ఆ మహానగరంలో వారికోసం సృష్టించావా తల్లీ!

ఆ సుబ్బన్నకు, సీతకు ఉన్న పవిత్రమైన మాట్లరికం సీత తల్లీ తండ్రీ గ్రహించారు. అది వాళ్ళిద్దరూ కోరిందే కాదూ, నేలతల్లీ! ఓ మంచిగోజాన వాళ్ళిద్దరకు పెళ్ళిఅవి జూడుమాట్సా చేయించారా తల్లీ!

సుబ్బన్న సీత ప్రేమలో లోకాలు ఆవరించాడా! అతనివ్వాదయమూ జ్ఞానమూ, మనస్సూ పువ్వులులా వికసించాయా నేలత!

౨౪

ఓ నేలతల్లీ- ఏముందులోకంకోసం సుబ్బన్న సీతలు సూర్యోదయం చూస్తూ మలబారు కొండమీద నిలబడ్డారు?

నువ్వు ఆబంగారు ఎరుపుల సూర్యకిరణాలు నీవు ధరించిన వస్త్రం కాగా ఆ నీయొక్క ఇద్దరిబిడ్డల ఆనందమూ చూస్తూఉన్నావా? వాళ్ళిద్దరికీ ఈ నీదేశానికి సంబంధం వాళ్ళు ఇక్కడ ఏలాగో బ్రతకడమేనా? ఈ రాజ్యంలో వాళ్ళకుభాగంలేదా? ఈ దేశంసొమ్ములో ఈదేశంలో ఉద్భవించేపంటలో, ఈదేశంలో రూపంపొందే వస్తువులలో వారికి భాగంలేదా?

వారిద్దరూ చూచే ఆసూర్యబింబంలో వారి భవిష్యత్తును ఏమి చూచారు! వారిద్దరిచెమటా, వారిముదికిగుడ్డలు, వారికివచ్చే గట్టికష్టాలు స్వచ్ఛమైన దుఃఖాలూ, అమృతము రంగరించిన ఆనందాలూ మాత్రమే వారి ఆస్తిపాస్తులా నేలతల్లీ!

ఆరాత్రి సుబ్బన్న సీతను, అబట్టలమిల్లు వారు కట్టించిన పేటలో వాళ్ళవంతుకువచ్చిన ఇంటిలో గట్టిగా [నిన్ను కౌగిలించుకునే ఎండలా]

వెన్నెలలా గాలిలా కౌగిలించుకొన్నాడా? నిన్ను గాఢంగా చుంబించే వానలా సుబ్బన్న సీతను ముద్దుపెట్టుకున్నాడా? ఆరాత్రి సీతమ్మగర్భంలో సర్వదేశాలకూ మకుటంకాబోయే ఈ భారతీయ దేశానికి నిజపౌరులలో ఒకడు కాదలచుకున్న ఇంకో చిన్న సుబ్బన్న అవతరించాడా? నువ్వు ఉప్పొంగిపోయావా?

సుబ్బన్న తను చుట్టూఉన్న అర్థంకాని ఏవో ఇనపగోడలు పగలగొట్టాలన్న ఆవేదనపడేవాడా నేలతల్లీ? అందుకు అతనిలో బాంబు శక్తి విజృంభించగలదా?

మిల్లులో యుద్ధావసరాలకు తగినట్లు కూలీలకు కూలీ సరిగా ఎక్కువ చేయలేదూ, అందుకు నాయకుడు కూలీలసభ చేశాడూ, ఆ సభలో సుబ్బన్న అంత అద్భుతంగా, మహావేగంతో, గంగానదిలా వర్షవాయువులా మాట్లాడుతూంటే నువ్వు నీపుత్రునివని ఎంత ఆనందించావు?

కూలీలు దేశానికి రక్ష అన్నావా సుబ్బన్నా! విమానాలు, టాంకులు, రైళ్లు, ఓడలు, బాంబులు, తుపాకులు, వస్త్రాలు, సామానులు, కాగితాలు, కలాలు, మేడలు, మిద్దెలు, గోడ్లు, మోటార్లు తయారుచేసేవారు కూలీలు వారుమాత్రం బతకఅక్కరలేదూ అన్నాడా సుబ్బన్న, సీత తన వయసు కాని గంభీరవచనాలకు ఆనందంతో ఊగిపోయిందా కూలితల్లీ,

యజమానులు కూలీలకోర్కె పాలించరో, కూలీలందరూ సమ్మె చేశారా? అందుకు నీబిడ్డడు ఒక ముఖ్యనాయకుడా నేలతల్లీ! అతన్ని అరెస్టుచేశారా? ఆరోజు సీతమ్మ కుంగిపోతే, నువ్వేకాదు అపరిమితమైన ధైర్యంచెప్పి, ఆ బాలను వీరబాలికను చేశావు?

సుబ్బన్నను వదిలివేయడానికి కారణం దేశనాయకులు కొందరు మిల్లు యజమానులతో రాయబారాలు సలపడంవల్లా నేలతల్లీ !

సుబ్బన్న జీతమూ వృద్ధిఅయింది. సీతమ్మ జీతమూ వృద్ధిఅయింది. నేలతల్లీ, అప్పుడుమాత్రం నీకు తృప్తిఅయిందా ?

ఆ ఆదివారం నీపుత్రుడు సుబ్బన్నా సుబ్బన్నహృదయమూ. ప్రాణమూ. ఆత్మఅయిన సీతా రైలెక్కి జుహూ గాంధీమహాత్ముణ్ణి దర్శించడానికే వెళ్ళారుకాదూ !

ఆ స్వాతంత్ర్యావతారాన్ని చూచి నమస్కరించి, అక్కడ సముద్రంఒడ్డున సాయంత్రకూచొని ఒకరిదగ్గర ఒకరుగా ఇద్దరూ ఒకరుగా సీతమ్మ గర్భంలో భావిభారతపురుషుడైన సుబ్బన్న ద్వితీయరూపం నృత్యం చేస్తూఉండగా_ ఇద్దరూ_ ఆకాశం_ చీకట్లు_ సముద్రతీరాలు_ భవిష్యత్తు భారతీయమానవుల హృదయప్రళయం దర్శిస్తూ కూర్చుని ఉన్నారుకాదూ? వారిద్దరినీ ఆ రాబోయే మూడవవానిని నీ ఒడిలో ఉంచుకొని నేలతల్లీ ! చిరునవ్వుతో నవ్వావా !

ఇంకో క్రొత్తరోజు ఉదయిస్తుందికాదూ ?